

[Justitsministeren.]

ger at gøre. Jeg havde bestemt regnet med, at det ærede medlem ville give sin tilslutning ud fra de principielle overvejelser, der ligger til grund for ændringen. Når det ærede medlem rejser det spørgsmål, om der er praktisk trang til en lovændring som denne, vil jeg dertil sige, at det er vel efter sagens natur vanskeligt at tilvejebringe dokumentation af statistisk eller anden art for, at der er behov for en sådan ændring. Jeg må indrømme, at for mig har det afgørende været de rent principielle betragtninger og de henvendelser, kvindeorganisationerne med megen styrke har rettet til os med krav herom.

Hvad de praktiske vanskeligheder angår, tror jeg, de bliver væsentlig mindre, end hvor det drejer sig om udøvelse af forældremyndigheden, hvor ingen tænker på at foretage nogen ændring i tilbageskridtets retning. Man må huske på, at disse bestemmelser om fælles værgemål for mindreårige ægtebarn ikke får nær så stor praktisk betydning som bestemmelserne om forældremyndigheden, for det er i virkeligheden kun de færreste børn, der, når begge forældre lever, har særformue, der skal administreres. Jeg tror altså, at det ærede medlem overvurderer de praktiske vanskeligheder, og jeg synes, at vi gennem lovforslagene har søgt at imødegå det ærede medlems betragtninger.

Det ærede medlem pegede på fuldmagtsbestemmelsen, som jeg oprindeligt var lidt betænkelig ved, fordi jeg var bange for, at den kunne gøre lovbestemmelsen om det fælles værgemål illusorisk, derved at det vel hyppigst var manden, der ville lægge pres på sin hustru for at få hende til at afgive sin medbestemmelsesret; på den anden side kan jeg se, at bestemmelsen er nødvendig.

Idet jeg endnu en gang takker for tilslutningen, vil jeg forbeholde mig ved anden behandling at stille et ændringsforslag til forslag til lov om ændring i lov om rettens pleje, idet det vil være rimeligt at indføje en undertitel, som f. eks. vedrørende værgemål for mindreårige ægtebørn. Vi har normalt en sådan undertitel ved de mange ændringer i retsplejeloven, og jeg tror, det vil være rigtigst også her.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Nina Andersen: Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om midlertidig ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Tilskud til anerkendte arbejdsløhedskasser).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 661, fremsættelsen i tidenden sp. 1234).

Ravn: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Bundvad, er syg, skal jeg tillade mig at gøre nogle bemærkninger om det foreliggende lovforslag. Det er ikke nogen omfattende lovændring, der er tale om; det er ikke en paragraf, der ændres, men kun en procentsats, nemlig 3,5 pct. til $3\frac{1}{3}$ pct. Det er imidlertid en ændring, der har forholdsvis stor virkning, da det betyder, at et par arbejdsløhedskasser efter lovændringen vil kunne betragtes som vanskeligt stillede og få et statstilskud på ca. 37 mill. kr.

Betingelsen for at blive betragtet som vanskeligt stillet arbejdsløhedskasse findes i arbejdsløshedslovens § 13, stk. 5 b, og § 19, stk. 8: ledigheden skal være af en vis størrelse, og kontingentet skal udgøre 3,5 pct. af den gennemsnitlige årsfortjeneste inden for faget. Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, som det i dette tilfælde hovedsagelig drejer sig om, har gennem mange år opfyldt begge disse betingelser og fået refusion som vanskeligt stillet kasse. Det viser sig nu efter de foreløbige undersøgelser, der er foretaget af arbejdsdirektoratet og statistisk departement, at Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse formentlig ikke vil kunne opfylde disse betingelser i sidste regnskabsår. Efter den foreløbige opgørelse